



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

45. Referente R. P. D. &c. Innovatio Decreti san. mem. Alexandri VII. super
residentia Episcoporum etiam Regularium Ecclesias tam inter
Schismaticos, quàm inter Infideles constitutas obtinentium, cum ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

1713.

tio à S. Laurentio Delegato Apostolico pariter examinatorum, ac respectivè repetitorum, ac visis, & auditis literis ad Sanctissimum Dominum Nostrum Clementem PP. XI., & hanc Sacram Congregationem missis ab Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Montis Libani Nationis Maronitarum, & audito D. Leniamino Archiepiscopo Edensi eorum Ablegato oretenus informante, visisque videndis, & consideratis considerandis, EE. PP. censuerunt dictum Dominum Jacobum Patriarcham Antiochenum à prætenfis criminibus, & excessibus contra ipsum oppositis, & deductis, defensionibusque, prout omne jus exigit eidem assignatis, tanquam non repertum culpabilem, nec de jure punibilem, absolvendum fore, & esse, prout absolverunt, nec dictos Episcopos, & Archiepiscopos potuisse, nec debuisse procedere ad depositionem, & privationem dicti Patriarchæ à sua jurisdictione, & à Patriarchatus dignitate, confirmando in hac parte Sententiam dicti Patris Laurentii Delegati Apostolici, ideoque ad bonam famam, ac personalem æstimationem reintegrandum, reintegratumque dictum Jacobum voluerunt, & mandarunt.

Quo vero ad manutentionem, sive reintegregationem ad Dignitatem, Jurisdictionem, ac Sedem Patriarchalem, decreverunt, causam in alia Congregatione Generali reproponi, ad effectum examinandi, & recognoscendi de viribus, & subsistentia renunciationis factæ ab eodem Jacobo Patriarcha, & interim ne fides Catholica, & Patriarchalis Sedes aliquod detrimentum patiat, per modum provisionis autoritate Sacræ Congregationis senior in ordine Archiepiscopali, seu Episcopali administret, absque eo, quod hujusmodi Administratori aliquod jus quæsitum, seu tributum ad Pastoralem Dignitatem consequendam censeatur.

Et silentium desuper omnibus, & singulis imponendum, prout imponunt.

Et ad Dominum Secretarium, qui curet præsens Decretum exarari caracteribus, ac idiomate arabico, & in illis Partibus publicari non solum dicto, sed & omni &c.

In solita Audienciâ Sanctissimi die Martis 4. Aprilis 1713. facta per me infra scriptum Secretarium relatione, lectoque præsentis Decreto Sanctitati Sux de verbo ad verbum, idem Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa XI. benignè approbavit, illudque exequi mandavit.

Silvius Archiepiscopus Athenarum Secretarius.

ALIUD DECRETUM.

IV.

Super plenaria reintegracione antedicti D. Jacobi Patriarchæ Antiocheni ad possessionem Patriarchatus, ejusque Sedi, necnon jurisdictionis, & jurium Patriarchalium quorumcunque.

Die 8. Maji 1713.

REferente Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Card. Fabrono merita causæ semper renunciatione, seu dimissione facta per Dominum Jacobum Patriarcham Antiochenum, cujus discussio reservata fuit in Congregatione Generali 20. Martii proximi præteriti, & maturè ponderatis, examinatis, ac discussis omnibus tam in facto, quam in jure, ac visis reclamacionibus, & recurso petito ad hanc Sacram Congregationem, & Sanctam Sedem Apostolicam ab eodem Patriarcha adversus dictam renunciationem, seu dimissionem, visisque videndis, & consideratis confide-

1715.

randis, Eminentissimi PP. censuerunt: ac decreverunt, dictum Dominum Patriarcham Jacobum manutenendum, & quatenus opus sit, reintegrandum, ac reponendum, seu restituendum fore, & esse, prout reintegrarunt, reposuerunt, ac restituerunt in possessionem, vel quasi Patriarchatus, ejusque Sedis, ac plenariæ jurisdictionis, omniumque, & singulorum jurium Patriarchalium, amoto exinde Administratore per Sacram Congregationem in alia Sententiâ 20. Martii per modum provisionis deputato, ac alio quocunque Detentore, seu Intruso, præfatamque renunciationem, seu dimissionem Patriarchatus factam, alteram die 13. Augusti 1711. immediatè post reintegregationem ad Thronum, seu Sedem Patriarchalem, & alteram die 14. ejusdem mensis in Hospitio Fratrum Minorum Arisæ per Patrem Laurentium Commissarium Apostolicum acceptatam, sicuti etiam prætenfam electionem, seu deputationem exinde factam alterius Patriarchæ non obtinuisse, neque obflare, easque uti nullas, & invalidas, ac insubsistentes revocarunt, ac nullius esse roboris, & momenti, & ac si factæ non fuissent, declararunt, & mandarunt, sententiamque P. Laurentii Commissarii Apostolici sub dicta die 13. Augusti latam in hac parte confirmarunt, approbarunt, & emologarunt.

Præcipientes, ac mandantes omnibus, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, Clero, & Universo Populo Nationis Maronitæ, ut in virtute sanctæ obedientiæ non solum dictum Dominum Jacobum in verum, legitimum, & unicum Nationis Maronitarum Patriarcham recognoscant, eique pareant; Verùm etiam, ut præsentem Sententiam, ac declarationem ab omnibus observari curent, & satagant, itaut, qui secus, aut contra quoad hæc omnia, & singula, & alia contenta in sententiâ latâ, & editâ 20. Martii præteriti, quam pariter in hac parte confirmarunt, fecerint, tenuerint, prædicaverint verbo, vel scripto asseruerint, censuris, & penis contra Inobedientes, ac Refractorios à Sacris Canonibus inflictis subiaceant, absolutione Sacræ Congregationi, ac Sanctissimo Domino Nostro Papæ Clementi XI. reservata, & ita decreverunt, non solum dicto, sed & omni alio meliori modo.

In Audienciâ solita Sanctissimi die Martis 9. Maji 1713. relato per me infra scriptum Secretarium sententiæ supradictæ tenore de verbo ad verbum, Sanctissimus Dominus Noster Papa Clemens XI. eandem sententiam, seu Decretum in omnibus, & singulis suis partibus approbavit, & exequi præcepit, ac mandavit.

Silvius Archiepiscopus Athenarum Secretarius.

INNOVATIO

Decreti san. mem. Alexandri VII. super residentia Episcoporum etiam Regularium Ecclesias tam inter Schismaticos, quam inter Infideles constitutas obtinentium, cum ejus ampliacione, & aliis ordinationibus.

Die 17. Junij 1715.

REferente R. P. D. Silvio de Cavalis Archiepiscopo Athenarum Secretario, Sacra Congregatio censuit, supplicandum Sanctissimo pro confirmacione, & innovacione Decreti san. mem. Alexandri VII. 26. Julii 1662. & ejusdem extensione ad omnes Regulares à Sede Apostolicâ, etiam ad nominationem, seu supplicationem Sacræ Congregationis Propagandæ Fidei, ad Offi-

cia

1715.

cia Vicarii Apostolici, seu Ecclesie alicujus Administratores, vel Visitatores promovendos, cum caractere Episcopali Ecclesiarum tam inter Schismaticos, quam inter Infideles constitutarum, cum extensione etiam ad omnes alios certae alicujus Regulae, ac modi intra Claustra vivendi, adeo ut ejusmodi caractere, ac titulo insigniti, absentes ab Ecclesiis, seu Vicariatibus Apostolicis, aut absoluto officio Administratoris, vel Visitatoris, etiam sine eorum culpa, sed iusta de causa, aut ex legitimo impedimento eos abesse contigerit, non possint exercere Pontificalia, caeteraque Ordini Episcopali competentia, etiam de consensu Ordinariorum sub poena suspensionis ipso facto incurrendae, & Romano Pontifici reservatae, ut ex Decreto edito in Congregatione Generali coram Sanctissimo 28. Martii 1651. cum jurisdictione dictis Episcopis restricta, ac limitata sit inter fines Diocesis, & Vicariatus, seu Ecclesie administrandae, & ad actum visitandi respectivè, ac praeterea reassumpto habitu propriae Religionis, seu Instituti non secus ac caeteri alii Religiosi subsint suis Superioribus Regularibus.

Censuit etiam Sacra Congregatio juramentum de hujusmodi Decreto observando, quod alias praestari debuit in manibus Eminentissimi Cardinalis Ecclesiam in Consistorio proposituro, posse praestari coram Eminentissimo Praefecto, seu Secretario ejusdem Sacrae Congregationis ante consecrationem ejusmodi Episcopi, seu Archiepiscopi, transmittendum verò Decretum san. mem. Alexandri VII. cum extensione, ut supra, ad Secretarium Brevium, Consistorialem, ad Dominum Auditorem Sanctissimi, & ad Magistros Cereemoniarum, qui Eminentissimo Episcopo consecranti ante ipsam consecrationem affirmant ejusmodi juramentum fuisse praestitum, eaque de re in suis registris mentionem faciant.

Forma Juramenti.

Ego electus ad Ecclesiam _____ viso, ac maturè considerato per integram lecturam supra dicto Decreto san. mem. Alexandri VII. & extensione cum innovatione, & confirmatione facta à Sanctissimo D. N. Clemente XI., & singulis in eisdem contentis, & expressis, promitto ea omnia absque ulla tergiversatione observare, & adimplere sub poenis in eisdem contentis, in quibus in casu inobservantiae, toties, quoties liberà, ac spontanea voluntate me subijcio, & ita tactis Sacrosanctis Evangelis spondeo, voveo, ac juro omni &c. Sic me Deus adjuvet, & haec Sancta Dei Evangelia.

Qua Sacrae Congregationis sententià per eundem Dominum Secretarium Sanctissimo D. Nostro relata, lectis etiam per extensum praedictis Decretis tam san. mem. Alexandri VII. quam Sacrae Congregationis 28. Martii 1651. Sanctitas Sua hujusmodi Sacrae Congregationis sententiã, atque Decretum in omnibus benignè approbavit, confirmavit, innovavit, ac extendit respectivè, & executioni mandari, ac observari praecipit in Audientiã habitã eadem die 17. Junii 1715. Datum ex aedibus dictae Sacrae Congregationis die, & anno quibus supra.

J. Cardinalis Sacripantes Praefectus.

S. Archiepiscopus Athenarum Secret.

Decretum verò san. mem. Alexandri VII., de quo supra fit mentio, est tenoris sequentis videlicet.

Quia Ecclesia N. _____ inter Schismaticos constituta non sine magnã rei Catho-

licae jacturã à pluribus annis Pastoralis solatio destituta reperitur, eò quòd illius Episcopi, licet saepissimè, ac serio moniti, Canonicisque remediis pluries, ac diversimodè excitati in eã minimè resederint, adeoque illius status deplorabilis evaserit, ut nisi extremis, & efficacioribus remediis hujusmodi malo succurratur, quod reliquum est, ibi Catholici nominis vestigium prorsus abolitum iri pertimeri posset, Sanctissimus Dominus Noster volens ex debito Pastoralis Officii, ac sibi impositae Universalis omnium Ecclesiarum sollicitudinis sui muneris in tantã necessitate partes omnes explere, matura desuper habitã deliberatione censuit, ubi ordinaria remedia nequaquam profecisse compertum est etiam extraordinaria adhibere, malumque magis praecavere, quam expectare curandum; quamobrem praesenti Decreto ultra poenas à Sacris Canonibus contra non Residentes constitutas, poenam quoque suspensionis ab executione Ordinis Episcopalis, etiam in propria Diocesi ipso facto, & absque alia declaratione incurrendae vigore praesentium futuris pro tempore ejusdem Ecclesie Episcopis imposuit, atque legitimã causã, vel impedimentum allegatio eisdem praeservare, ac excusare valeat, nisi à Sede Apostolica, vel ejusdem in Regno Nuncio residente fuerit in scriptis approbata. Decernit insuper, ac declarat, Sanctitatis Suae mentem nequaquam esse, eosdem Episcopos, si Regulares fuerint, ab obligationibus professione regulari, quam emiserunt, annexis, per adeptionem dignitatis, ac muneris Episcopalis nullatenus absolvere, ac eximere, nisi quatenus ejusdem muneris, ac Curae Pastoralis exercitio impedimenti sint, ideoque quotiescumque ex ipsorum culpa (quod absit) sive ex alia qualibet causã, aut impedimento, quantumvis iusto, ac legitimo in praedictã Ecclesiã, aut saltem Diocesi residere, excepto tempore à Sacro Concilio Tridentino praesinito, aut noluerint, aut nequiverint, minimè absolutos esse, ac fenseri ab obligatione, quam per professionem Regularem contraxerunt de vivendo intra Claustra, & sub obedientiã Superiorum ejusdem Religionis, observandoque omnia, & singula, quae à Regularibus intra Claustra degentibus, sive ex praescripto Regulae, & Constitutionum suae Religionis quomodolibet, & qualitercumque observari debent, ac solent, adeo ut quodcumque hac in parte defecerint, nec à S. Sede licentiam, seu dispensationem in scriptis obtinuerint, nec statim ad Claustra suae Religionis sese contulerint, ad omnes illas poenas, quae contra Regulares extra Claustra degentes à Sacris Canonibus, atque Apostolicis Constitutionibus prolatae sunt, adstricti censeantur: Superioribus Ordinis, ad quos spectat injungendo, ut ad Claustra eos revocent ad praescriptum Apostolicarum Constitutionum contra Regulares extra Claustra degentes emanatarum. Ut verò insuper omnis prorsus eisdem Episcopis, postquam ad Ecclesiam promoti fuerint, adimatur occasio extra Diocesim divertendi, eadem Sanctitas Sua, inherens Decreto alias pro similibus Episcopis à Sacra Congregatione de Progandã Fide coram san. mem. Innocentio X. ipsius Praedecessore lato, ac laudabiliter haecenus servato, vigore praesentium decrevit, & statuit nullatenus eisdem licere postquam ad Episcopatum fuerint promoti, sub poena suspensionis ipso facto incurrendae, sive resederint, sive non, in aliena Diocesi, etiam de propriorum Ordinariorum licentia munia Pontificalia quomodocumque exercere, nec etiam pro tempore, quo sive ex Indulto Sacri Concilii Tridentini, sive ex dispensatione Apostolica eisdem non residere permiffum fuerit. Pro eo verò tempore, quo, ut praesatum est, ultra tempus Concilii non resederint, nullatenus

1715.

1706.

eisdem liceat proventus ullos, aut fructus Ecclesie, tamen si aliquo beneficio legitime ipsis fuerint collata, percipere, aut illis uti, & frui, etiam sub spe dispensationis obtinende, ad quos fructus, & proventus Sanctitas Sua ex nunc eosdem pro eo tempore incapaces declarat, atque inhabilitat, nec non ad poenam restitutionis, aliasque contra Usurpatores, & injustos Detentores bonorum Ecclesiasticorum latus teneri declarat. Quod si demum ex aliquo ingruente Bellorum, aut alterius cujuslibet gravis cause impedimento, & per Sedem Apostolicam, ut praefatum est, in scriptis approbando alicui ipsorum minime residere permittitur fuerit, saltem in loco aliquo proximo, & per eandem Sanctam Sedem in scriptis designando residere omnino teneantur sub eisdem prorsus poenis, quae superius de residentia in Diocesi dictae sunt. Praesens autem Decretum idem Sanctissimus cuilibet ex praefatis Episcopis pro tempore, ante propositionem in Consistorio ad Ecclesiam notificari mandavit, ut ad omnium in eo contentorum observationem per juramentum in manibus Reverendissimi Cardinalis praefatam Ecclesiam in Consistorio proposituri, & sub rogatu Notarii Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praestandum sese adstringant. eisdemque Decreti, ac juramenti tenorem in Decreto Consistoriali, & in Bullis inferi mandavit. Die 26. Julii 1662.

EPISTOLÆ, ET DECRETA

Memorabilia Eminentiss. & Reverendiss. DD. Cardinalium Sacrae Congregationis Immunitati Ecclesiasticae, & Contraversus Jurisdictionalibus praeposita.

Juxta temporis seriem disposita.

RESOLUTIONES

- I. Variæ quoad Privilegiatos, & Clericos tam caelibes, quam conjugatos admissos, seu petentes admitti ad publica munera Communitatis.

EUGUBINA.

Sacra Congregatio super Immunitate Ecclesiastica & contraversis Jurisdictionalibus ad consulendum controversis, quæ sæpe sæpius oriuntur in admissione Clericorum, & etiam Laicorum privilegiorum ad Consilia Communitatum, nec non ad exercitium munerum publicorum decrevit.

Primo: Quod Privilegiati gaudentes Privilegio Fori Ecclesiastici, & petentes admitti inter Consiliarios, admittantur, ita tamen, ut quoad pertinentia ad Consiliarium tantum non gaudeant privilegio Fori Ecclesiastici.

Secundo: Quod Privilegiati praedicti jam admissi inter Consiliarios renuentes intervenire Consiliis, quatenus non fuerint legitime impediti, subjiciantur eisdem multis pecuniariis, quibus subjacent alii Laici non privilegiati, & easdem multas exequi possit Judex Laicus, dummodo ipsi Privilegiati actu non renuncient absque spe reintegrationis in perpetuum loco quem habent in Consilio, ita ut amplius non possint admitti.

Tertio: Quod iidem Privilegiati habentes locum in Consilio possint etiam renuentu cogi à Supe-

1706.

riori Laico suscipere munera Camerarii, Depositarii, Graferii, Abundantarii, & similia officia Communitativa eadem formâ, & poenâ, quibus cogi possunt Laici non Privilegiati, dummodo ipsi Privilegiati actu non renuncient in perpetuum absque spe reintegrationis loco, quem habent in Consilio, ita tamen, ut amplius non possint admitti.

Quarto: Quod iidem Privilegiati suscipientes praefata Munera non gaudeant Privilegio Fori quoad pertinentia tantum ad praefata Munera ab ipsis suscepta, & contra eosdem procedi possit in omnibus Casibus, etiam expleto Officio.

Quinto: Quod Clerici Conjugati, qui sunt de numero Consiliariorum, non incedentes notorie in habitu, & Tonfura, quatenus renuant intervenire Consiliis, vel suscipere Munera Camerarii, Depositarii, Graferii, Abundantarii, & similia Officia Communitativa, possint multari per Superiorem Laicum eisdem multis pecuniariis, quibus sunt subiecti alii Laici; Et in casu, quo iidem Clerici Conjugati, postquam renuerint, reassumpserint habitum, talis reassumptio nihil eisdem suffragetur pro evitanda praefata multa.

Sexto: Quoad alios Clericos, tam Caelibes, quam Conjugatos habentes requisita Cap. unic. de Cleric. Conjug. in 6. etiam admissos inter Consiliarios, si legitime non impediti renuerint interesse Consiliis, Episcopi, alique Superiores Ecclesiastici procedant ad omnem requisitionem etiam extrajudicalem Superioris Laici, vel Magistratus contra eosdem ad multas pecuniarias ab ipsis arbitrandas, dummodo non sint minores, illis, quibus subiecti sunt Consiliarii Seculares, & poenae applicentur locis Piiis.

Episcopi procedant similiter contra eosdem Clericos, casu quo deliquerint in materiis pertinentibus ad Consilium Romae hac die 27. Julij 1706.

G. Card. Carpineus.

P. Marefiscus Secretarius.

DECRETUM.

II Quo absolutio ab Episcopo Astensi concessa nonnullis excommunicatis ob laesam Jurisdictionem ac Immunitatem Ecclesiasticam nulla, ac invalida declaratur.

A S T E N.

Cum Sac. Congregationi Immunitatis Ecclesiasticae innotuerit, quod Episcopus Asten., postquam sub die 16. Novembris 1711. per Decretum definitivum declaraverat, Josephum Talianum Loci Montate Fangi Asten. Diocesis, Julium Caesarem Maggiolinum Archipresbyterum Coadjutorem, Ambrosium Casalegnum Canonicum Ecclesiae Cathedralis Asten., & Carolum Gabrielem Pictarellum Notarium, & Causidicum ejusdem Civitatis, ob recursus habitos, & respectivè factos ad Senatum Taurinen. in quadam controversia Beneficiali ortâ inter praefatum Talianum Provisum à Capitulo, & Franciscum Benedictum Burra Provisum Apostolicum, Excommunicationis Majoris poenam, juxta disposita in Can. 16. Bullae Coenae Domini, incurrisse; Ac etiam, postquam demandaverat affigi publicas Schedulas, seu Cedulones ejusdem excommunicationis, prout affixae fuerunt in locis publicis ejusdem Civitatis; Nihilominus, impressis sub die 23. Novembris ejusdem anni quibusdam Literis Moniatorialibus, & respectivè Inhibitorialibus

Scena-